

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστών και πρώτον αριθμούντες χρόνον
την κλεινήν οικούμεν γην τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια ἐγκαῖα κι' ἕξη
κι' ἕλα γέφυρα Μπαρμπανέλη.

Ἰουλίου πέμπτη καὶ δεκάτη,
λέν πῶς δὲν θὰ φύγῃ τὸ Παλάτι.

Πενήντα κι' ἐννεκάσσα
κι' ἴθλον μοντάτα τόσα.

Πέτα, Κρήτη, ξανά
'στὰ βουνά, 'στὰ βουνά.

Μονοιασμένη σάν πρώτα μ' ἕναν πόθο κοινὸ
πέτα, Κρήτη καυμένη, 'στὸ βουνό, 'στὸ βουνό.

Τόσα χρόνια 'περνούσες σκυφτὴ 'στὴν Τουρκιά,
τώρα σκλάβα 'δική της σὲ θέλ' ἡ Φραγκιά.
Τώρα πιά δὲν παλεύεις μὲ βαρβάρους δεσπότες
καὶ μ' ἔχθρους ἀλλοφύλους,
τώρα σήκω καὶ κτύπα σταυροφόρους ἱππότες,
ὁμοδόξους καὶ φίλους.

Τοὺς καυμούς σου δὲν βλέπουν, μὰ τὰ μάτια σφαλοῦν,
καὶ μὲ πόνους αἰῶνων κάθε τόσο γελοῦν.

Μὲ βρονταῖς ἀπαντάτε
'στὸ χαρτί τὸ κλεινό...
μονοιασμένοι πετάτε
'στὸ βουνό, 'στὸ βουνό.

Κι' ἄς ἐλθοῦνε καράβια μὲ ναυάρχους ἄβροῦς
κι' Ἐκκλησιαῖς ἄς γκρεμίσουν κι' ἄς σωριάσουν σταυρούς,
καὶ γαλάζιαι σημαῖαι νὰ πατήσουν καὶ στέμματα,
καὶ νὰ πλύνουε χέρια κρινοδάκτυλα μ' αἵματα.

Καιρὸς εἶναι καὶ πάλι μὲς 'στὸν φαῦλο καιρὸ
νὰ πηδήσῃ τὸ γένος σὲ Ζαλόγγου χορὸ.
Κυματίσετε πάλι λάβαρα μας παληὰ
καὶ παληῶν πολεμάρχων ἀσημένια μαλλιά,

καὶ μαζί σας τοῦ θρόνου τὸ παιδί τὸ τρανὸ
νὰ φωνάξῃ κι' ἐκεῖνο : 'στὸ βουνό, 'στὸ βουνό.

'Στὸ βουνὸ κάθε νέο καὶ παλιὸ παλληκάρι,
κι' ἂν χλωρὸ μέσ' στὴν Κρήτη δὲν ἀφήσουν χορτάρι.
θὰ φωνάξουν λαοὶ κι' ἱστορίας μνημεῖα :
γιὰ σὰς νέα τιμὴ καὶ γι' αὐτοὺς ἀτιμῖα.

**Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.**

Τί κάνεις, πῶς εἶσαι ;
πῶς δρῆς ; πῶς κινεῖσαι ;
'Στὸ Φάληρο πῆς ;
θυμόνεις, κτυπῆς
ἀγρίους Βουλγάρους,
αἰσχρὸς Ὀσποδάρους,
μαγάραι, Μαγάρους ;

'Εμπρός, παραλίπα...
τί κάθεται ; ... κτύπα,
καὶ φλέγου καὶ φλέγε,
καὶ λέγε καὶ λέγε,
καὶ τύπτε τὰ στήθη
καὶ σήκωνε πλήθη.

'Εμπρός... κανιβάλους
πολέμ' ἀντιπάλους
καὶ πέρνε τους σβάρνα,
καὶ λέγε' στὴν Βάρνα
τί κάνουν τὰ στήθη
τεράτων ἀγρίων,
καὶ τρώχῃς ξίφη
καὶ γίνου θηρίον.

Μὰ λέγε συνάμα :
τί μπόμπαις' στὴν Δράμα,
τί φοικη, τί δράματα !

Καιρός, Ἄρκεντε,
γιὰ γέλοιο δὲν εἶναι,
μὰ μήτε γιὰ κλάματα.

Καιρός νὰ κτυπήσης,
καιρός νὰ σαλέψης
Ρωμηῶν ἐγερτήρια.

Καιρός νὰ λαλής
γιὰ δόλιας φυλῆς
καύμοις καὶ μαρτύρια.

Καιρός κάθε φρόνα
καὶ σὺ νὰ σαλέψης,
καιρός καὶ κανένα
Ταμεῖο νὰ κλέψης.

Καιρός νὰ κορώσης
γιὰ πάθη μας τόσα,

καιρός νὰ σουφρώσης
καὶ κἀμποσὰ γρόσκα.

Καιρός γιὰ τὸ γένος
καὶ σὺ λυπημένο,
νὰ σκούρης : ὦ ! πόποι,
βαβαὶ κι' ὠμίμενα !...
καιρός' στὴν Εὐρώπη
νὰ πῆς μὲ κλεμμένα.

Καιρός νὰ θρηνηθῆς
τὸ χάλι μας, βλάκα,
καιρός ν' ἀνημνηθῆς
καὶ σὺ τὴν ἀμάκα.

Καιρός νὰ φωνάξῃς
σὲ πλήθη, ποὺ χάσκου,
τοῦ γένους παθήματα.

Καιρός νὰ συγγιῆς
κι' εἰς' ὄσους διδασκῶν
ἀμάκας μαθήματα.

Καιρός καὶ σὺ μὲ χεῖμαρρον σφριγώσης εὐφραδαίς
φρικτῶν ἐχθρῶν ν' ἀπαριθμῆς φρικτὰς θηριωδίας,
καιρός καὶ σὺ νὰ πηλαλής βασιτῶντα, χασομέρη,
μὰ γαλανὴ σημαία,
καιρός κι' ἐκείνους νὰ μετρής, ποὺ φεύγου σ' ἄλλα μέρη
νὰ φῆν τὰ κλοπιμαῖα.

Καιρός μὲ τὸν χεῖ σου νὰ δείγῃς Μακεδόνας
κι' αἰματηροὺς ἀγῶνας,
συγγρόνως δὲ μὲ τ' ἄλλο σου νὰ δείγῃς διαφόρους
κλεινοὺς ἀμακαδόρους.

Καιρός καθένα Βούλγαρον νὰ πηξῆς σκυλοπνίκτην,
καιρός τοὺς πάντας νὰ καλῆς πρὸς μίαν ὄρεϊν ἀμωσον,
καὶ μ' ἄλλους τοὺς δακτύλους σου, τὸν λιχανόν, τὸν δεικτῆν,
τὸν μέσον, τὸν ἀντίχειρα, καθὼς καὶ τὸν παράμεσον
νὰ φασκελῶνῃς τοὺς κουτούς,
ποὺ ῥέβουν ἐδῶ πέρα,
καὶ ξερωβίζου γιὰ Στρατοῦς
καὶ κοπανοὺν ἀέρα.

Καίμενε Περικλέτο μου, ποὺ γὰς φιλοπατρία
καὶ τόσους πόθους ἀψηλοῦς,
βλέπε τρίγυρο σου πολλοῦς,
ποὺ πῆν' στὴν Ἑσπερία.